

mají a jež odpůrkyně ohrožené strany ve svém rekursu popírá. Ježto tato nezbytná podmínka povolení v druhé stolici věcně posouzena nebyla, nemůže Nejvyšší soud pro nedostatek tohoto věcného podkladu uložit vydání nového usnesení.

Čís. 4217.

Nárok třetí osoby na náhradu nákladu, jež učinila za otce na nemanželské dítě, jest uplatňovati výlučně na okresním soudě, a to i když žalována jest otcova pozůstalost.

(Rozh. ze dne 7. října 1924, R I 815/24.)

Žalobkyně domáhala se žalobou u okresního soudu na žalované jakožto dědičce po zemřelém jejím manželu Václavu K-ovi zaplacení 43.000 Kč tvrdíc, že zemřelý byl nemanželským otcem příbuzné žalobkyně nezl. Marty Š-ové, kterou od druhého roku jejího věku měla ve své výživě a výchově, čímž vznikly jí náklady v zažalované výši, jež žalovaná jest povinna hraditi jako dědička svého manžela. K námitce věcné nepřislušnosti okresní soud žalobu odmítl. **D ů v o d y:** Dle §u 49 čís. 2 j. n. náležejí spory o otcovství k nemanželskému dítěti jakož i o nároky nemanželské matky a dítěte vůči nemanželskému otci na soudy okresní bez ohledu na hodnotu předmětu sporu. Nehledě ani k tomu, že v tomto případě jedná se o postižní nárok žalobkyně dle §u 1042 obč. zák., jehož vymáhání nespadá pod ustanovení tohoto §u, nelze ustanovení §u 49 čís. 2 j. n. v případě tomto použiti již proto, že § tento vztahuje se na spory nemanželské matky a dítěte proti nemanželskému otci, kdežto v případě tomto jedná se o nároky třetí osoby, nikoliv nemanželské matky, které uplatňovány jsou nikoliv proti nemanželskému otci, nýbrž proti jeho manželce, kteréž ještě s jinými dědici pozůstalost po nemanželském otci byla přikázána. Nutno proto v případě tomto za měřítko pro příslušnost soudu pokládati hodnotu předmětu sporu a ježto předmět sporu 5.000 Kč převyšuje, jest dle §§ 50 a 65 j. n. a čl. 11 zák. ze dne 1. dubna 1921, čís. 161 sb. z. a n. příslušným k rozhodnutí tohoto sporu soud sborový. **R e k u r s n í s o u d** zamítl námitku věcné nepřislušnosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dle §u 49 čís. 2 j. n. patří před okresní soudy spory o otcovství k nemanželskému dítěti, jakož i spory o závazky vůči matce a dítěti, stíhající dle zákona nemanželského otce. Též spory třetí osoby, která učinila na nemanželské dítě náklad, jež by jinak dle zákona byl býval povinen otec učiniti, o náhradu tohoto nákladu (§ 1042 obč. zák.) patří na soudy okresní, neboť i zde jedná se v podstatě o závazek, stíhající otce nemanželského vzhledem k jeho dítěti. Rovněž nerozhoduje, že není žalován nemanželský otec, nýbrž jeho dědička, již byla jeho pozůstalost odevzdána, neboť dědička představuje zde osobu zůstavitelovu

a jest žalována jen jako jeho dědička (§§ 547, 548, 820 a 821 obč. zák.). Rozepře z povinností, majících původ v nemanželském otcovství, patří vůbec, nehledě k hodnotě sporného předmětu, na soudy okresní.

Čís. 4218.

Nelze vésti exekuci na práva ryze osobní, třebaš měla majetkovou hodnotu pro oprávněného, pokud nelze jich výkon svěřiti jinému.

(Rozh. ze dne 7. října 1924, R I 819/24.)

Dle notářského spisu ze dne 10. února 1921 uzavřeli Rudolf N., Bohumil S. a František S. smlouvu společenskou, dle níž posléze uvedený přistoupil za společníka ku A. společnosti s r. o. a přinesl do společného jmění kromě jiného také nemovitosti ve vl. čís. 553. Strana vymáhající navrhla v exekučním návrhu, by ku vydobytí její pohledávky proti A. společnosti s r. o. byla povolena mezi jiným také exekuce zabavením nároků, které povinné straně proti Františku S-ovi s ohledem na zmíněné již nemovitosti dle smlouvy tržové přísluší zejména také zabavením nároku, na platnosti této smlouvy trvati. Soud první stolice vyhověl kromě jiných návrhů též návrhu na zabavení nároku, trvati na platnosti smlouvy shora uvedené, rekursní soud exekuční návrh na zabavení nároku, trvati na platnosti smlouvy shora uvedené zamítl. Důvody: Není pochybnosti, že §u 325 ex. ř. se zde dovolávati nelze, avšak ani předpisu §u 330 a násl. ex. ř., týkajícího se exekuce na jiná práva majetková nelze zde použiti. Předpokladem přípustnosti exekuce na tato práva jest, že jsou buď zcizitelná neb alespoň co do výkonu zpeněžitelná. Z důvodu toho vylučují se z exekuce všechna práva dle povahy své ryze osobní, i když mají také nějaký majetkoprávní prospěch pro dotýčnou osobu, pokud jich výkon nemůže býti svěřen někomu jinému. (Srov. Neumannův komentář k ex. ř. str. 944.) O takovýto osobní nárok jde i v tomto případě a měl proto soud první stolice zabavení nároku, trvati na platnosti smlouvy, z návrhu exekučního vyloučiti.

Nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud posoudil věc správně po právní stránce. Rekurentka poukazuje se proto na odůvodnění napadeného usnesení, jehož správnosti ostatně ani nevyvrací. Nelze dále přihlídnouti k dovolacímu rekursu, pokud jsou v něm uvedeny okolnosti, jež nebyly zjevné z návrhu na povolení exekuce. Zákaz novot, vyplývající z §u 526 c. ř. s., platí podle §u 78 ex. ř. i pro rekursy v řízení exekučním. Pokud rekurentka poukazuje k tomu, že vešlo v moc práva usnesení soudu první stolice povolující zabavení ostatních nároků, a že jest věc posouditi jen podle souhrnu nároků, přehlíží, že rekursní soud mohl rozhodnouti jen, pokud bylo usnesení první stolice napadeno, což stalo se jen ohledně